

Barraca de pedra seca 1176

Cubelles

Ubicació

Comarca:	Garraf
Lloc/Adreça:	Mas Peirot
Emplaçament	Al nord-est de Mas Peirot, dins una propietat privada tancada per una tanca
Alçada:	85

Coordenades:

Latitud:	41.21466
Longitud:	1.65068
UTM Est (X):	386888
UTM Nord (Y):	4563464

Classificació

Número de fitxa	08074 - 77
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Restringit
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08073A01200001
Autoria de la fitxa	Xavier Esteve i Gràcia
Data de registre de la fitxa:	dc., 30/01/2019 - 01:00

Descripció

Aquesta barraca de pedra seca, amb codi de Wikipedra núm. 1176 s'emplaça en un bosc a 400 m al nord-est de Mas Peirot, dins una propietat privada tancada mitjançant una tanca de tela metàl·lica. La seva planta és

amb forma de ferradura amb coberta de falsa cúpula. Mesura uns 3,20 m de llargada per uns 2,50 m d'amplada, amb una alçada total d'1,80 m. Les parets, d'uns 80 cm de gruix, estan fetes amb blocs irregulars de roca calcària, aprofitant les roques de majors dimensions i més regulars per confeccionar la porta. Aquesta és de llinda plana i d'uns 1,30 m d'alçada i 0,80 m d'amplada. Presentava un contrafort al lateral esquerra i paret posterior, força degradats

Història

Les barraques de pedra seca són un tipus de construcció tradicional comú a la Mediterrània. La seva edificació es realitza mitjançant la utilització de pedres de l'entorn (sovint la seva construcció serveix alhora per despedregar camps de conreu), sense la utilització de cap mena d'aglutinant o morter que les uneixi (s'uneixen "en sec"). La tècnica consisteix en anar sobreposant filades de pedres sense treballar o únicament retocant-les mínimament per millorar-ne l'encaix. Per realitzar la coberta sovint s'utilitza una falsa cúpula que consisteix en anar tancant les filades de pedres, creant cercles concèntrics de radi cada vegada més petit, fins tancar la coberta, que es remata amb una o diverses lloses. Sobre de la coberta de pedra s'hi disposa una capa de terra que sovint és fixada mitjançant la plantació de vegetals, principalment lliris (Iris germanica).

La tècnica de construcció amb pedra seca, que inclou a més de les barraques, marges, cisternes, masos, pous, etc., va ser reconeguda l'any 2008 per la UNESCO com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat.

